

اشاره:

درج یک خبر با عنوان «تولید داخلی پارچه رومبلی، جوابگوی نیاز کشور نیست» که در رسانه‌های مختلف منعکس شد و نساجی امروز هم طبق رسالت خود یعنی اطلاع‌رسانی و نشر دیدگاه مسئولان مرتبط با صنایع نساجی و پوشاک کشور آن را در سایت و کانال اختصاصی خود باز نشر نمود؛ واکنش تولیدکنندگان پارچه رومبلی را در پی داشت و آن را تلاش مافیای قاچاق پارچه رومبلی جهت تخریب تولید داخلی این محصول و ضعیف جلوه دادن توان ارائه پارچه رومبلی توسط صنعتگران ایرانی دانستند و تأکید کردند: «علی‌رغم شعار امسال که از جانب رهبر معظم انقلاب به‌عنوان سال رفع موانع تولید مزین گردیده، موانع جدیدی برای تولید داخلی ایجاد و به جای همکاری با تولیدکننده داخلی مقابله می‌شود.»

بافته‌های رنج

علی عشقیان - مدیرعامل شرکت شیروان نساج بزد

علیرضا نوری - مدیرعامل شرکت اروم ایراز

شاهرخ مشفق - مدیرعامل گروه صنعتی فواد الیف

تهیه و تنظیم: مینا بیانی

تن پارچه رومبلی حلقوی در کشور به تولید رسیده لذا وزارت صمت از اوایل سال ۱۳۹۹ واردات پارچه فوق را در گروه ۲۷ کالایی قرار داد؛ یعنی گروهی که هرچند اجازه ثبت سفارش ندارند، اما واردات آن تا ابد ممنوع نیست و بنابر ملاحظات وزارت صمت و نظر صنعتگران و ذی‌نفعان، امکان واردات مشروط وجود دارد)

اما مافیای واردات که در سطرهای بعدی این مطلب بیشتر با مواضع آنها آشنا خواهید شد؛ تمام تلاش خود را برای ترخیص کالا از گمرک به عمل آوردند که این تلاش به خروج پارچه رومبلی از گروه ۲۷، اجازه واردات و مختمومه اعلام شدن پرونده‌های واردات سال‌های قبل منتهی گردید.

آمارها نشان می‌دهند که از فروردین تا تیرماه امسال، حدود دو هزار و ۳۱۵ تن پارچه رومبلی وارد کشور

در قیمت نهایی میل تأثیر چشمگیری داشته و منجر شده میل تولیدی گران‌تر به دست مردم برسد.

شجاعی، سیاست جمهوری اسلامی را حمایت از تولید داخلی دانسته که باید هوشمندانه صورت بگیرد به همین دلیل اگر در کشور به میزان کافی پارچه‌های رومبلی تولید می‌شد نظر کمیسیون اصل ۹۰ این بود که نیاز کشور و صنعت مبل‌مان باید از همین پارچه‌های رومبلی تولید داخل تأمین شود اما در حال حاضر نیاز کشور به پارچه بیشتر از تولید داخل است و تا زمان رسیدن ظرفیت تولید به سطح نیاز کشور، نیازمند واردات پارچه‌های رومبلی هستیم.

تمام این موارد در حالی است که به زعم تولیدکنندگان و وزارت صمت، نیاز سالانه کشور به پارچه رومبلی از نوع حلقوی بافت ۲۴ میلیون مترمربع است و سال گذشته بالغ بر ۲۹/۶ میلیون

در خبر مذکور که به نقل از حسن شجاعی - رییس کمیسیون اصل ۹۰ مجلس - منعکس شد؛ وی در مورد پیگیری پرونده واردات پارچه رومبلی که به کمیسیون اصل ۹۰ ارجاع شده، گفته «تحقیقات در مورد پارچه‌های رومبلی در سطح کشور نشان می‌دهد نیاز صنعت مبل‌مان کشور به پارچه‌های رومبلی حدوداً بیش از ۱۰۰ میلیون مترمربع در سال است و در همین شرایط پارچه تولیدی در داخل کشور کفاف مقدار مورد نیاز صنعت مبل را نمی‌دهد و نیازمند واردات هستیم.»

رییس کمیسیون اصل ۹۰ در مورد مشکلات ناشی از عدم ترخیص این پارچه‌ها گفته: «عدم ترخیص پارچه از گمرک موجب افزایش شدید قیمت پارچه شده و این افزایش قیمت‌ها، تولیدکنندگان صنعت مبل‌مان در کشور را با مشکل مواجه کرده همچنین

شده اما در سال‌های ۱۳۹۲ تا ۱۳۹۸ این رقم بالغ بر یک‌هزار و ۷۳۱ تن بوده است. در حالی که واردات چهار ماه ابتدایی سال ۱۴۰۰ از کل واردات سال‌های ۱۳۹۲ تا ۱۳۹۸ بیشتر است؟! پاسخ را باید در نفوذ و قدرت اعجاب برانگیز واردکنندگان دانست یا کم‌اظهاری‌ها و بداظهاری‌ها در گمرکات؟

در این شرایط آقای صادقی نیباری-معاون امور صنایع وزارت صمت - در جواب نامه آقای شجاعی-رئیس کمیسیون اصل ۹۰- با استناد به آمار مستدل دفتر نساجی از وی می‌خواهد پیرامون تصمیم خود در بند ۲ تجدید نظر نماید یعنی واردات بدون کنترل را آزاد اعلام نکند؛ بنا بر مکاتبه خانم مهندس محرابی- مدیر کل دفتر نساجی، پوشاک و سلولزی وزارت صمت- به معاون امور صنایع «طبق بررسی‌های کارشناسی این دفتر به استناد اطلاعات منتشره از سوی مرکز آمار ایران، میزان مصرف میل کشور سالیانه حدود ۴۳۰ هزار دست محاسبه می‌شود. لذا مصرف کل پارچه (حلقوی باف و تاری و پودی) برای این میزان میل، حدود ۲۴ میلیون مترمربع است که این میزان پارچه در حال حاضر در کشور تولید می‌گردد.

به استناد آمار و ارقام فوق مبنی بر افزایش تولید و میزان واردات نسبت به سال قبل، میزان تأمین پارچه رومبلی در سال جاری تاکنون متناسب می‌نماید؛ ضمن آنکه حسب بند ۶ صورتجلسه ۹۹/۱۰/۱۶ با توجه به اعلام صریح انجمن صنایع نساجی ایران مبنی بر تعهد تأمین کل نیاز کشور به پارچه رومبلی حلقوی مقرر گردید با هماهنگی انجمن‌های تولیدکننده و مصرف‌کننده و در صورت اعلام عدم تأمین نیاز واحدها از سوی اتحادیه‌ها و انجمن‌های حوزه مبلمان، مراتب پیگیری و عنداللزوم مجوز ثبت سفارش واردات صادر گردد که تاکنون موردی از سوی اتحادیه‌های تولیدی مبلمان مبنی بر کمبود بازار در پارچه‌های مذکور، به این دفتر منعکس نشده است.

اضافه می‌نماید براساس مصوبات جلسه مورخ ۹۹/۱۰/۱۶ و جلسات مرتبط بعدی، برمبنای اعلام گمرک جمهوری اسلامی ایران نسبت به پارچه‌های رومبلی حلقوی باف روسوبی در گمرکات کشور (دارای ثبت سفارش و قبض انبار پیش از

۹۹/۱۰/۱۶) تاکنون حدود ۴/۵ میلیون متر (معادل ۶/۷ میلیون متر مربع) تأییدیه ثبت سفارش توسط این دفتر جهت واردات صورت گرفته است. در جلسه اخیر کمیسیون اصل ۹۰، ضمن تشریح موارد فوق توسط اینجانب (مدیرکل دفتر نساجی وزارت صمت) با توجه به ارقام مطروحه پیشنهاد گردید ثبت سفارش پارچه‌های رومبلی کماکان در کارتا بل فنی و صرفاً برای تولیدکنندگان مرتبط براساس ارائه آمار تولید در سامانه هماهنگ و تأیید سازمان استانی مربوطه صورت پذیرد که مورد نظر اعضای کمیسیون قرار نگرفت. علی‌رغم طرح کلیه موارد فوق در جلسه کمیسیون که مسئولیت رسیدگی به شکایات واصله را برعهده دارد، با عنایت به مفاد بند ۲ صورتجلسه مبنی بر خروج ردیف تعرفه‌های مرتبط با پارچه‌های رومبلی از کارتا بل فنی خواهشمند است در صورت صلاحدید، مراتب به نحو مقتضی به دفتر مقررات صادرات و واردات منعکس گردد.»

چند روز پس از درج مصاحبه رئیس کمیسیون اصل ۹۰، علیرضا نوری- مدیرعامل شرکت اروم ایاز- بزرگ‌ترین تولیدکننده پارچه رومبلی حلقوی در کشور (که مشروح فعالیت‌ها و تولیدات آن- در شماره خردادماه نساجی امروز منتشر شده)؛ ضمن گلايه از نشر این خبر، در یک مصاحبه تلفنی به تفسیر و ارائه نمای کلی از وضعیت تولید پارچه رومبلی در کشور پرداخت.

وی ابراز داشت: ای کاش مسئولین عالی‌رتبه به جای توجه به آمارهای ساختگی و مغرضانه با کارشناسان متخصص حوزه مبلمان و متولیان همان صنعت که در کشور فعالیت‌های اجرایی داشته و از تمامی مسائل، مطالعات و نظرات کارشناسی تولید و مصرف برخوردار هستند؛ استفاده می‌نمود و علی‌رغم وجود تمام تحریم‌های ظالمانه خارجی، حداقل در داخل کشور با مشکلات غیر کارشناسی برخورد نمی‌شد و با تولید داخلی مقابله نمی‌گردید.

نوری تصریح کرد: در جلسه دوم دی‌ماه سال ۱۳۹۹ با موضوع بررسی وضعیت تأمین پارچه مورد نیاز صنایع مبلمان و حضور نمایندگان انجمن صنایع نساجی ایران (آقایان مهندس شهلائی، سجادی، همتی و نوری)، اتحادیه دروگران و میل‌سازان تهران (آقای عباسی)، شورای ملی مبلمان (آقای

ربیعی) و اتحادیه صادرات مبلمان (آقای نجفی) مقرر شد:

۱- جهت تعادل عرضه و تقاضای تأمین پارچه موردنیاز صنعت مبلمان، کمیته تخصصی در محل انجمن صنایع نساجی ایران فعال‌تر شود و نسبت به برگزاری نشست‌های مشترک و تعامل با اتحادیه‌های تولید میل و تأمین تقاضای پارچه رومبلی اقدامات لازم صورت گیرد و نتیجه به طور مستمر به دفتر نساجی وزارت صمت اعلام گردد. برگزاری اولین جلسه با محوریت انجمن صنایع نساجی کمتر از یک هفته آتی است.

۲- ظرفیت تولید مبلمان در کشور حسب آمار و اطلاعات مندرج در سامانه بهین یاب وزارت صمت، حدود ۴۱۰ هزار دست در سال ملاک عمل قرار گرفت؛ بدین ترتیب آمار ظرفیت پارچه‌های رومبلی در کشور ۸۷ میلیون متر مربع می‌باشد. ضمناً حسب اعلام تولیدکنندگان مبلمان در سال جاری با ۳۰ درصد کاهش تولید مبلمان روبرو هستیم. (ظرفیت‌های درج شده با عنایت به آمار متفاوت اعلام شده ملاک قرار گرفت.

۳- ظرف مدت دو هفته، اتحادیه‌های تولیدی مبلمان در کشور نسبت به اعلام تعداد واحدهای تولیدی مبلمان در کشور به همراه ظرفیت تولید انواع مبلمان و میزان تولید عملی آنها در سال‌های ۹۸ و ۹۹ ماهه سال ۹۹ به دفتر نساجی وزارت صمت اقدام عاجل صورت گیرد. اعلام این آمار با محوریت مرکز اصناف و بازرگانان وزارت صمت به دفتر تخصصی انجام شود و تصمیم‌گیری از سوی مقامات ارشد وزارتخانه پس از اخذ آمار و اطلاعات و همچنین موارد مطروحه و نتیجه‌گیری شده در بند ۱ اخذ می‌گردد.

مدیرعامل اروم ایاز تأکید کرد: هنوز یک‌ماه از برگزاری جلسه مذکور سپری نشده بود که برخی افراد حاضر در جلسه با توسل به نامه‌های منصوب به اتحادیه‌های شهرستان‌های کوچک و متوسط دست به آمارسازی و ارائه ارقام صوری زدند! در حالی که می‌توانستند مانند انجمن صنایع نساجی ایران به صورت کاملاً شفاف تعداد کارگران و ماشین‌آلات (و حتی در برخی موارد لیست حق بیمه) را قید نمایند. برای راستی آزمایی این آمار سری به یکی از اتحادیه‌های استانی زدیم و متوجه شدیم یک

و تصمیم داشتیم این رقم را به دو هزار نفر برسانیم که با قاچاق فزاینده پارچه رومبلی رسیدن به این هدف دشوار به نظر می‌رسد و جالب اینجاست که به نام «مافیای تولید» و «رانت‌خوار» از ما یاد می‌شود که با پرداخت رشوه به مدیران وزارت صمت، کارهای خود را پیش می‌بریم! البته بگذریم از این که چنین واژه‌ای به تبلیغات گسترده و طرح نام ما در بازار منتهی شد! نوری در پایان ابراز داشت: تمام همت خود را به کار گرفته‌ام مبادا کار به توقف تولید و تعطیلی کارخانه برسد اما توان و نیروی من تولیدکننده نیز حد و حدودی دارد.

مخالف انحصار و موافق رقابت سالم هستیم

علی عشقیان - مدیرعامل شرکت شیوا نساج یزد- نیز ضمن اشاره به این نکته که تولیدکنندگان کشور هر روز با مسائل و مشکلات جدید دست و پنجه نرم می‌کنند، افزود: متأسفانه تعداد محدودی واردکننده پارچه رومبلی که انحصار واردات این محصول را طی چند سال اخیر به دست داشتند، آمار نادرستی در مورد میزان تولید و مصرف پارچه رومبلی در ایران تهیه و به کمیسیون اصل ۹۰ مجلس ارسال کرده‌اند به این صورت که ۱۱۰ میلیون متر پارچه رومبلی راحتی مورد نیاز کشور است یعنی حدود ۴ میلیون و ۵۰۰ تا ۵ میلیون دست مبل که ارزش سالانه آن حدود ۱۵۰ هزار میلیارد تومان می‌باشد! چنین آمار جعلی و دروغین مورد بررسی و تعمق هیچ نهاد و مسئولی قرار نمی‌گیرد و می‌توان گفت قدرت مافیای قاچاق پارچه رومبلی به اندازه‌ای است که یکی دو نفر از اعضای کمیسیون اصل ۹۰ مجلس را به لزوم واردات پارچه رومبلی و کمبود شدید آن در کشور مجاب کرده و آنها پیگیر برداشتن محدودیت واردات (علیرغم تاکیدات مقام معظم رهبری مبنی بر عدم واردات کالاهایی که تولید داخل دارند) شده‌اند. این مافیا، رسانه‌های مختلفی در اختیار دارد و پول‌های بادآورده کلانی از راه واردات بی‌رویه و قاچاق‌گونه در این چند سال نصیبشان شده و برای ایجاد هجمه، جو روانی و القای کمبود در بازار و تخریب تولیدکنندگان زحمت کش از هیچ لابی و کوششی دریغ نمی‌کنند حتی اگر به قیمت نابودی تولید و اشتغال کشور باشد (که اتفاقاً هدف اصلی آنان می‌باشد) زیرا هر کانتینر

مختومه اعلام کنند!

به گفته نوری، تمام فشارهای مربوط به رانت واردات بر این است که با جو سازی و شلوغ کاری القاء نمایند که حجم تولید پاسخگوی نیاز صنعت مبلمان نیست و واردات راه حل منطقی می‌باشد! در صورتی که اصلاً چنین نیست و گویا می‌خواهند با کوچک انگاری توان تولید داخل، واردات را موجه جلوه دهند. وی در راستای ایجاد شفافیت در ارائه آمار و ارقام از تشکل‌های صنعت مبلمان خواست میزان تولید سالیانه مبلمان در کشور، اعضای فعال و نشانی آنها را اعلام نمایند تا نیاز این صنعت به پارچه رومبلی تولید داخل و همچنین واردات بر همگان آشکار شود. مدیرعامل اروم ایاز اذغان داشت: با ایجاد مسائل حاشیه‌ای و افتراهای مختلف مبنی بر پرداخت رشوه برای ما کارشکنی می‌کنند و نمی‌دانم این روند تا چه زمانی و چگونه ادامه پیدا می‌کند اما نکته مسلم قدرت شبکه مافیای واردات است که توانسته در کوتاه‌ترین مدت به کمیسیون اصل ۹۰ برسد.

نوری اضافه کرد: بیش از ۱۱۵ کارخانه بزرگ، ۱۹۴۳ کارگاه زیرپله‌ای و صدها نفر در بخش تولید پارچه رومبلی به فعالیت می‌پردازند که با آزادسازی واردات و ایجاد فضای رقابتی ناسالم، تداوم اشتغال آنان به خطر می‌افتد و این یعنی پایانی بر صادرات، حضور در نمایشگاه‌های معتبر جهانی مانند دموتکس، تشدید بحران بیکاری، بزهکاری‌های اجتماعی، بروز ده‌ها معضل دیگر و دودی که به چشمان تولیدکنندگان، کارگران و مردم می‌رود. متأسفانه شرایط به نحوی است که تولیدکننده، یک طرفه مورد قضاوت قرار می‌گیرد، وزارت صمت و گمرک متهم می‌شوند آن هم فقط و فقط به خاطر تأمین منافع یک گروه خاص.

این تولیدکننده بیان داشت: دوستان و اطرافیان بارها و بارها مرا از مقابله با مافیای واردات برحذر داشتند و معتقدند خطرات جانی دارد اما همیشه آماده مرگ هستم زیرا زندگی انسان به یک نفس و دم، بند است و تمام کارهایم شفاف، صریح و واضح است و حدود ۱۰ سال پیش با خود عهد بستم در رشد و توسعه صنعت نساجی کشور نهایت تلاش خود را به کار گیرم. کما این که امروز ۹۴۰ نفر (فقط به صورت مستقیم و بیمه شده) در اروم ایاز کار می‌کنند

پارچه فروش و واردکننده پارچه سوالاتی از مدیران اتحادیه پرسیده‌اند، آمارهایی طبق حدس و گمان گرفته‌اند و بدون هیچ مطالعه کارشناسی، آماری کاملاً اشتباه و مغرضانه تحویل مسئولان داده و گفته‌اند با تولیدکنندگان پارچه‌های تار-پودی استان یزد هیچ مشکلی نداریم و معضل اصلی ما حلقوی بافت‌ها هستند و در این بخش با کمبود جدی مواجهیم، تمام پارچه‌های یزد مختص مبل استیل و پارچه‌های حلقوی مختص مبل‌های راحتی هستند در حالی که بنابر اعلام تولیدکنندگان پارچه رومبلی یزد، ۷۰ درصد پارچه‌های تولیدی آنان ساده و طرح‌های مشابه گونی باف جهت مبل‌های راحتی است و طی سال‌های ۹۸ و ۹۹ با کنترل واردات، توانستیم کارخانه‌ها را احیاء نماییم و کارگرانمان را بازگردانیم.

نوری گفت: در یکی از جلسات مشترک تولیدکنندگان پارچه رومبلی و تولیدکنندگان مبلمان (به میزبانی انجمن صنایع نساجی ایران)، حدود ۳۰ نمونه پارچه رومبلی خارجی و داخلی تار-پودی و مخمل به مدعوین نشان دادم و پرسیدم آیا این پارچه‌ها مختص مبلمان راحتی است؟ پس از تأیید حضار، اعلام کردم بخشی از این پارچه‌ها وارداتی و مقداری نیز پارچه‌های تولید یزد و مخصوص مبلمان راحتی است. این صحبت با واکنش یکی از فعالان مبلمان روبرو شد به طوری که فضای جلسه را به هم ریخت و به سفسطه پردازی روی آورد!

وی از نفوذ و همدستی ناجوانمردانه برخی اعضای تشکل‌های مبلمان در تنظیم آمار نادرست تولید پارچه رومبلی خیر داد و گفت: مافیای واردات کسانی هستند که بدون ارائه مستندات و مدارک، انگ اهرمال و کم‌کاری به تولیدکننده می‌زنند و ادامه معاش صدها کارگر را از بین می‌برند. بسیاری از تولیدکنندگان پارچه رومبلی، بیکار شده‌اند و تولیدات خود را در انبارهای استیجاری دیو کرده‌اند؛ مافیایی که سالهاست در عرصه تولید پارچه رومبلی رخنه کرده و امروز طبق تصمیم کمیسیون اصل ۹۰ واردات پارچه رومبلی از گروه ۲۷ خارج و واردات آزاد شده؛ حتی این کمیسیون از تعزیرات و ستاد مرکزی مبارزه با قاچاق کالا و ارز خواسته پرونده‌های کم‌اظهاری سال‌های پیش (مصدق بارز قاچاق) را

حدود یک میلیارد تومان برایشان سود باد آورده دارد پس با آمارسازی و جمع‌آوری امضاهای دروغین، مراتب را به کمیسیون اصل ۹۰ ارجاع داده‌اند، کسی هم نمی‌پرسد ۵ میلیون دست میل چه فضایی را اشغال می‌کند! آیا ۵ میلیون واحد مسکونی در سراسر ایران از مبلمان استفاده می‌کند؟ اصلاً چند درصد جمعیت کشور، شهرنشین هستند و در منازل خود میل دارند و چند درصدشان هر سال میل می‌خرند؟ معمولاً عمر مفید یک دست مبلمان ۱۰ سال است و کمتر خانواده‌ای وجود دارد که هر سال مبلمان خود را عوض کند! پس اعلام این اعداد کاملاً بی‌ربط و موهوم است.

مدیرعامل شیوا نساج یزد تصریح کرد: در جلسه وزارت صمت که تشکل‌های مربوط به تولید و صادرات مبلمان حضور داشتند، یکی از آنها میزان مصرف سالیانه پارچه رومبلی در ایران را حدود ۱۵ میلیون متر برآورد کرد، دیگری این رقم را ۲۷ تا ۲۸ میلیون متر برشمرده و شخصی ناگهان از ۱۴۰ میلیون متر سخن گفت و در همان جلسه مجبور به تعدیل آمار خود تا ۱۱۰ میلیون متر شد بدون این که سند و مدرکی برای اثبات گفته‌های خود داشته باشد. سپس برای آمارسازی و توجیه این ادعای کذب، از تمام اتحادیه‌های تولید مبلمان سراسر کشور خواستند اعدادی را به دلخواه! تحت عنوان میزان مصرف پارچه رومبلی بیان نمایند اما در اثبات نادرستی چنین آماری همین بس که بدانیم مثلاً در شهر قم تعداد رویه کوب مبلمان اندک است ولی تولید کننده کلاف میل استیل بسیار زیاد است که به صورت خام به سراسر کشور می‌فرستند و عملاً مصرف پارچه راحتی اصلاً محسوس نیست اما در آمار ساختگی آقایان، درصد بالایی از مصرف پارچه رومبلی به قم اختصاص دارد! یا در حالی میزان مصرف پارچه رومبلی در شهر یزد را رقم بالایی عنوان کردند غافل از اینکه این استان کم جمعیت فقط یک واحد تولید میل در اردکان دارد که روزانه چند دست میل تولید می‌کند و سایرین رویه کوب هستند و فروشگاه‌های مبلمان نیز همانند دیگر شهرهای ایران عموماً میل را به صورت آماده از تهران یا یکی دو شهر دیگر خرید می‌نمایند! به عبارتی اگر آمار مصرف شهر تهران که خود جای تامل دارد مورد استناد قرار گیرد آمار بقیه شهرها،

ساختگی و دور از واقعیت می‌باشد چرا که در آن شهرها هر مبلی که فروخته می‌شود از منشا تهران می‌باشد و مصرف پارچه آن در آمار شهر تهران منظور شده است با توجه به دلالت فوق که برای ما تولیدکنندگان باعث تعجب (و حتی دردآور) است ، کمیسیون اصل ۹۰ بدون تحقیق و بررسی لازم، چگونه این ارقام کذب را پذیرفت و جای سوال است در حالی که کشور درگیر محدودیت‌های شدید ارزی حاصل از تحریم‌های ظالمانه می‌باشد، واردات پارچه رومبلی که به راحتی در کشور قابل تولید و حتی افزایش ظرفیت می‌باشد اولویت چندم کشور می‌باشد که افرادی در کمیسیون اصل ۹۰ خواستار واردات آن بدون کنترل حتی خارج از کارتابل فنی می‌باشند و جالب اینکه حتی مخومه شدن پرونده‌های جاری قضائی در مورد تخلفات متعدد مافیای واردات پارچه مبلی را نیز در مصوبات صورتجلسه خود گنجانده‌اند؟! شاید اگر این کمیسیون چند کارشناس متعهد و بدون غرض را جهت بررسی صحت و سقم میزان مصرف پارچه رومبلی به بازار تهران یا سایر شهرها می‌فرستاد، متوجه می‌شدند که هیچ‌گونه کمبودی در تولید و عرضه این محصول وجود ندارد.

به اعتقاد این صنعتگر نساجی، مافیای واردات پارچه رومبلی از سادگی و عدم اطلاعات کافی اعضای کمیسیون اصل ۹۰ سوء استفاده کرده و حقیقت را وارونه جلوه دادند و اگر اتکا به آمار اشتباه و کذب اساس اداره کشور شود، معلوم نیست چه عاقبتی در انتظار همگان خواهد بود.

درحالی که تاکیدات اصلی رهبر معظم انقلاب حول محور مسائل اقتصادی، حمایت از تولیدات داخلی، رفع موانع تولید، تسهیل مسائل صنعتگران، مبارزه با واردات و قاچاق کالاهائی که تولید داخل دارند میباشد، آزادسازی واردات پارچه رومبلی که توسط صنعتگران شریف ایرانی حتی با پتانسیل صادرات تولید می‌شود، چه معنایی دارد؟! پشت پرده واردات انبوه پارچه رومبلی و نابودی کارخانه‌های داخلی چه کسانی هستند؟ آیا تعدادشان چند نفر است؟ بابت سودهای باد آورده چقدر مالیات پرداخته و می‌پردازند که کمیسیون اصل ۹۰ بدون حضور نماینده ای از تولید کنندگان پارچه رومبلی و حتی مصرف کنندگان واقعی آن و شنیدن نظر آنها در جهت منافع کسانی

که ویلاهای گرانبه در لواسان دارند، اغلب در خارج کشور نیز ملک و املاک فراهم کرده اند و پول‌های بادآورده را صرف واردات کالاهایی می‌کنند که در ازای آن تعطیلی کارخانه‌ها، شکست تولید و بیکاری صدها نیروی انسانی را به همراه دارد تصمیم گیری می‌کنند؟! البته این قبیل واردات مخرب، تنها مختص پارچه رومبلی نیست و اغلب صنایع کشور از این پدیده آسیب دیده اند و متأسفانه در اغلب موارد پای دلالت و انحصارگران در میان می‌آید و از خلاء های قانونی سوء استفاده می‌کنند

عشقیان در ادامه ابراز داشت: مافیای قاچاق پارچه رومبلی به صورت کاملاً مغرضانه و هدفمند «پارچه تار پودی» و «پارچه حلقوی» را به صورت جداگانه و مجزا از هم اعلام کرده و با این حربه کارهای خود را پیش می‌برند در صورتی که این موضوع خلاف واقعیت است. استفاده از پارچه تار پودی در مبلمان راحتی در دنیا بسیار کاربردی است و دوام بهتری هم دارد اما برای تولیدکننده پارچه تار پودی، تولید پارچه راحتی یا کلاسیک فرقی ندارد و تنها تمایز آن افزایش تیراژ تولید برای پارچه های راحتی است. به عبارت بهتر پارچه مبلمان کلاسیک، سنگین و دارای تعداد رنگ بسیار است و توان تولید روزانه یک دستگاه بافندگی، به زحمت صد متر پارچه است در حالی که همان دستگاه میتواند تا هزار متر پارچه راحتی تولید نماید. اما مافیای قاچاق با هدف تفرقه افکنی این دو را از هم مجزا می‌داند و جالب اینجاست بخش عمده‌ای از پارچه رومبلی وارداتی از چین که به نام پارچه حلقوی اظهار می‌شود، تار پودی است! در این مورد سوالی که پیش می‌آید این است که آیا کارخانه های تار پودی باید در کشور تعطیل شوند که به منافع تعداد اندکی دلال خللی وارد نشود؟!

مدیرعامل شیوا نساج یزد از ظرفیت بسیار بالای استان یزد در زمینه تولید پارچه مبلمان راحتی یاد کرد و گفت: متأسفانه در حال حاضر به علت رکود بازار و حجم بالای پارچه در فروشگاهها تقاضا محدود میباشد و ما تولید کننده ها مجبور به تعدیل خطوط تولید هستیم اما در صورت تقاضای بازار، حتی قادر به تولید ۱۱۰ میلیون متر پارچه رومبلی که به زعم مافیای واردات پارچه مبلی، مورد نیاز صنعت مبلمان

کالاهای غیر رسمی وارد شده و قابلیت رصد واقعی آنها وجود ندارد ولی مسلماً نیاز به ۱۴۰ میلیون متر پارچه رومبلی صحیح نیست زیرا چنین تقاضایی وجود ندارد مدیرعامل فواد الیاف خاطرنشان کرد: با افزایش تورم، شیوع کرونا، گرانی کالاها و کاهش توان اقتصادی مردم، مصرف‌کنندگان تهیه اقلام مهم در بخش‌های غذایی، دارویی و بهداشتی را در اولویت خرید قرار می‌دهند و هزینه برای تأمین کالاهای غیر ضروری به حداقل رسیده است.

مشفقی اذعان داشت: پارچه‌های رومبلی که در کشور تولید می‌شوند، از نظر کیفیت و تنوع در سطح بسیار مطلوبی قرار دارند و این نکته برای همگان واضح و آشکار است.

این صنعتگر تأکید کرد: مخالف واردات نیستیم و در صورت صلاحدید متخصصین امر مبنی بر کسری پارچه رومبلی در کشور، واردات به صورت موردی و کنترل شده اشکالی ندارد.

وی با اشاره به تنوع سبد تولیدات فواد الیاف اضافه کرد: پارچه رومبلی بخشی از تولیدات ما را در برمی‌گیرد و فعلاً با توجه به تقاضای اندک بازار، تولید ماهیانه کارخانه ۶۰۰ هزار متر است ولی به محض افزایش تقاضا، قادر به تولید بیش از یک میلیون متر پارچه رومبلی خواهیم بود.

مشفقی، وضعیت بازار پارچه رومبلی را نسبت به دو سال پیش بسیار متفاوت توصیف کرد و گفت: هر چند قرنطینه و تعطیلی بازار، پاساژها و مراکز خرید، تغییر و تحولات دولت و ... باعث شد تولید و توزیع از روال عادی خود خارج شود اما فکر نمی‌کنم در بهترین حالت بازار و پیش از شیوع کرونا، مصرف سالیانه پارچه رومبلی (حلقوی بافت) حداکثر از ۴۰ میلیون متر فراتر رفته باشد که این میزان قابلیت تولید توسط صنعتگران ایرانی را دارد.

مدیرعامل فواد الیاف در پایان ابزار داشت: در صورت ایجاد امنیت سیاسی برای تولیدکنندگان و سرمایه‌گذاران به شما اطمینان می‌دهم مجموعه‌های توانمند و خوش‌نام، کشور را از واردات برخی کالاها بی‌نیاز خواهند کرد، برای مثال تولید انواع پارچه رومبلی تکنولوژی خاص و پیچیده‌ای ندارد که قادر به رفع نیاز بازار داخلی نباشیم و واردات در اولویت قرار گیرد.

از اغلب کارخانه‌های تولید پارچه رومبلی بازدید به عمل آوردند و آمار استخراج شده این دفتر کاملاً به واقعیت نزدیک است.

وی با انتقاد از عملکرد انجمن صنایع نساجی ایران پیرامون واردات پارچه رومبلی و عدم دفاع لازم، متأسفانه گلایه و دلخوری تولیدکنندگان را به همراه داشت، به نظر می‌رسد انجمن در انحصار تولیدکنندگان نخ قرار دارد و اعضای تاثیرگذار هیئت مدیره فعالان تولید نخ هستند و تصمیمات اخذ شده هم بیشتر همسو با منافع آنها می‌باشد.

از سوی دیگر انجمن صنایع نساجی یزد با تمام توان و جدیت، پیگیر امور مربوط به تولیدکنندگان پارچه رومبلی است و تا امروز تمام تلاش خود را برای رفع مشکلات این صنف به عمل آورده است.

عشقیان در پایان از همکاران و هم صنفی‌های خود خواست تولید محصولات خود را همچنان با بهترین کیفیت و تنوع ادامه دهند، مطمئناً روزهای خوبی در پیش است زیرا حقیقت به زودی بر همگان آشکار خواهد شد.

کمبودی نیست

شاهرخ مشفقی - مدیرعامل گروه صنعتی فواد الیاف - با اعلام این مطلب که هیچ کمبودی در زمینه تولید پارچه رومبلی در کشور مشاهده نمی‌کنم، افزود: واردات بی‌رویه پارچه در دو ماه ابتدایی سال، شیوع کرونا، عدم برگزاری میهمانی و مجالس مختلف و کاهش حضور مردم در بازار، منجر به افت شدید تقاضای پارچه رومبلی در شش ماه نخست امسال شده و آن قدر میزان این تقاضا پایین است که بخش عمده‌ای از تولیدات ما در انبارها جای حالی که مانند اغلب تولیدکنندگان معتبر پارچه رومبلی کشور مانند اروم ایاز، ناز حریر، شیوا نساج و... در کمتر از سه ماه، توان افزایش دو تا سه برابری حجم تولید را داریم اما با توجه به عدم تقاضا و ترجیح مردم برای خرید دارو و اقلام بهداشتی، سرمایه‌گذاری و اجرای طرح‌های توسعه را متوقف نگه داشته‌ایم.

وی ادامه داد: در جلسات مختلف به دلیل فقدان اطلاعات صحیح ثبت شده، آمار و ارقام مختلف پیرامون میزان تولید و مصرف پارچه رومبلی اعلام می‌شود و بخش عمده‌ای از این ارقام به صورت

است، خواهیم بود و آمادگی خود را برای اثبات این ادعا اعلام می‌کنیم. وی ایجاد محدودیت برای واردات بی‌رویه پارچه‌های رومبلی را حاصل ۱۰ سال تلاش مستمر واحدهای بافندگی سراسر کشور به خصوص استان یزد دانست و افزود: خوشبختانه توانستیم با ارائه آمار واقعی و مستدل، اعتماد مدیران وزارت صمت را در کیفیت بالای محصولات خود به دست آوریم و شاهد ممنوعیت واردات پارچه‌های رومبلی شدیم (البته بالغ بر دو هزار و ۳۰۰ قلم کالا از جمله پارچه رومبلی به دلیل محدودیت‌های ارزی ملزم به محدودیت واردات شدند).

این تولیدکننده یادآور شد: امسال با توجه به ترخیص ناگهانی ۳۰۰ کانتینر پارچه رومبلی از گمرکات، شرایط نامساعد اقتصادی و رکود حاکم بر کشور تقریباً کلیه واحدها به حالت نیمه تعطیل در آمده اند و هیچ‌کدام با ظرفیت کامل کار نمی‌کنند. وی ابراز امیدواری نمود که وضعیت نابسامان فعلی برای تولیدکنندگان پارچه رومبلی ماندگار نخواهد بود و افزود: به عزم اعضای کمیسیون اصل ۹۰ برای حل مشکلات کشور ایمان کامل دارم و کوچک‌ترین شک و شبهه‌ای نسبت به عملکرد آنان برایم متصور نیست لذا اطمینان دارم به محض اطلاع از واقعیت در مسیر صحیح گام برمی‌دارند و در تصمیم خود مبنی بر اصرار به واردات پارچه رومبلی تجدیدنظر خواهند کرد. طی مذاکره و ادای توضیحات با برخی اعضای کمیسیون اصل ۹۰، متوجه شدیم خیرخواه و مدافع حقوق مردم و صدها کارگر شاغل در کارخانه‌های تولیدی پارچه رومبلی هستند و فقط حقیقت به صورت وارونه به آنان جلوه داده شده است. وی با تأکید بر این موضوع که مخالف انحصار و موافق رقابت سالم هستیم، افزود: اگر هر کدام از واحدهای تولیدی میلمان به پارچه خاصی نیاز دارند که در کشور تولید نمی‌شود، باید بتوانند نیاز خود را از طریق واردات مستقیم (نه توسط واسطه و دلال) تأمین نمایند، زیرا محدودیت، رکود و سکون در هر صنف و صنعتی را به همراه دارد.

مدیرعامل شیوا نساج یزد از همکاری و همراهی وزارت صمت به خصوص دفتر صنایع نساجی، پوشاک و سلولزی جهت پیگیری موضوع واردات پارچه رومبلی قدردانی نمود و گفت: مسئولین محترم